

РЕШЕНИЕ

№ 1224

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 03.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4367** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) .

Образувано е по жалба на С. Н., гражданин на А. срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ-179/31.03.2019г.на началника на отдел“Миграция“ към СДВР на МВР, с която е краткосрочно настанен в обособено за тази цел звено в СДВНЧ.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност поради това, че лицето било непридружено непълнолетно. Това обуславяло нищожност на заповедта. Също така визира нарушение на Закона за закрила на детето и че поради подадена молба за закрила са отпаднали основанията за принудително настаняване. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът счита, че жалбата е неоснователна и производството следва да бъде прекратено, тъй като за лицето нямало правен интерес. Било освободено преди изтичане на срока, още на 17.04.2019г. Несъстоятелни били твърдения на защитата на жалбоподателя в жалбата, че е непълнолетно лице. От представените писмени доказателства /докладна записка от полицейски инспектор/ било видно, че жалбоподателят се е представил с данни и е посочил, че е пълнолетен и придружава на непълнолетно лице. Задържан е, тъй като у него не са намерени документи. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП е изразил становище за неоснователност на жалбата. Поддържа становището на ответника.

Явилият се представител на ДСП К. село заявява, че лицето не се намира на територията на дирекцията и не може да даде становище.

Съдът установи от фактическа страна следното:

От докладна записка № УРИ 5392р-175/31.03.2019 г. на ПИ в група „А.“ при отдел „Миграция“ – СДВР (л.9) се установява, че на 30.09.2019 г. около 23.25 ч. на посочен адрес [населено място], [улица], в тревните площи, са задържани 11 чужди граждани, без документи за самоличност, представили се като граждани на А.. Същите били отведени в 09 РУ „Полиция“ – СДВР, където им бил извършен обиск, при който не били установени никакви документи за самоличност. Извършената идентификация с техническо средство в АФИС се установило, че няма съвпадение. Проведено било интервю, на което било разяснено на лицата, че са незаконно пребиваващи и следва да се завърнат в страната си на произход. Чужденците, сред които и жалбоподателят С. Н., заявили, че не желаят да се завърнат в страната си по произход, а искат да напуснат страната в С. и да се установят в Германия. Чуждите граждани нямали адрес, на който да пребивават, валидни документи и средства за издръжка. Предложено е спрямо чужденците да бъде издадена заповед за краткосрочно настаняване на чужденец в обособено за тази цел звено на СДВНЧ.

Със Заповед УРИ № 5392 ПАМ-179/31.03.2019г. на началника на отдел „Миграция“ към СДВР на МВР (л. 8) С. Н. е краткосрочно настанен в обособено за тази цел звено на СДВНЧ за срок от 30 календарни дни с оглед провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на неговата самоличност.

С. Н. е настанен в обособено звено на СДВНЧ на 31.03.2019 г. – видно от приемо-предавателен протокол от същата датата, съставен с участието на чужденеца (л. 10). Отбелязан е с дата на раждане 03.05.1998г. и е заедно с А. Ш., с дата на раждане 18.06.2002г. съгласно справка, съпровождаща документите при настаняване (л.11).

Съгласно неоспорено сведение на ответника, заявено в писмени бележки (л.24 по делото) и в съдебно заседание, чужденецът е освободен преждевременно на 17.04.2019г. и предаден на ДАБ-МС.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в 14 срок от връчването ѝ, от адресата и е подлежаща на обжалване пред съда, съгласно чл.46а, ал.6 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 44, ал. 1, изр. 1 ЗЧРБ принудителните административни мерки по глава пета, раздел I ЗЧРБ се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица. Разглежданият акт е постановен от началник отдел „Миграция“ СДВР, оправомощен съгласно приложените заповеди (л.12-14 по делото) и следователно е издаден от компетентен орган.

Спазена е формата по чл. 59, ал. 1 АПК със задължителните реквизити по чл.59, ал. 2, т. 1-8 АПК – посочени са релевантните по чл. 44, ал.13 от ЗЧРБ обстоятелства, съставляващи фактически основания за издаването ѝ –данните от докладната записка

за задържане на чужденци без документи за самоличност, сред които жалбоподателя. Съдът не установява нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Производството е започнало съгласно чл. 24, ал. 1, пр. 1 АПК служебно, след констатация, че спрямо жалбоподателя. В хода му служебно при условията на чл. 35 АПК са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, събрани са достатъчно относими доказателства, преценени от административния орган по реда на чл. 36, ал. 3 АПК. Не се констатира от съда съществени нарушения, които да са рефлектирали върху съдържанието на оспорения административен акт – не се ангажираха доказателства, че жалбоподателят е непълнолетен предвид, заявената от него пред органите при задържането му, дата на раждане през 1998г. и че той всъщност е придружаващ друго лице, което е непълнолетно – А. Ш.. Поради това съдът приема, че оспореният акт е издаден в резултат на процедура, която е проведена без съществени процесуални нарушения по чл. 146, т. 3 АПК.

Актът е съответен на материалния закон относно правното основание на постановеното с него принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ.

Жалбоподателят е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като не е български гражданин. Същевременно е гражданин на трета страна според чл. 3, т. 1 от Директива 2008/115 – няма гражданство на ЕС по чл. 20, ал. 1 от Договора за ЕС и не се ползва от общностното право на движение по чл. 2, т. 5 от Кодекса на шенгенските граници по Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и Съвета от 15 март 2006 г.

Налице е посоченото в заповедта правно основание на чл.44, ал.13 от ЗЧРБ, тъй като спрямо чужденеца е било необходимо да се проведат действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка на последващи административни мерки, които следва да се предприемат или наложат.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност и другите възражения, свързани с възрастта жалбоподателя, предвид първоначално наведената дата на раждане пред миграционните органи при задържането му - 03.05.1998г., заявеното, че той придружава непълнолетно лице с имена А. Ш., [дата на раждане] и липсата на други достоверни доказателства за обратното.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона - да се извършат съответните действия по идентификация на чужденеца и последващи мерки във връзка с незаконния престой. Чужденецът е освободен преди изтичане на срока и е предаден на ДАБ по данни на ответника, поради което не е налице и прекомерно засягане.

При горния анализ съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената форма, без съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и неговата цел.

С оглед освобождаването на жалбоподателя от държавни такси и разноски съдът не присъжда такива. липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н., гражданин на А. срещу заповед УРИ 5392 ПАМ -

179/31.03.2019г. на началник на отдел „Миграция“ в СДВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: